

Γράφει ο **Γρηγόρης Γεροτζιάφας**

Ως γνωστόν είμαι αριστεριστής και παλιομοδίτης στην πολιτική μου ανάλυση και στις θέσεις μου (εθνική ανεξαρτησία, λαϊκή κυριαρχία δημοκρατία σοσιαλισμός), στην τακτική μου δεν έχω κανένα πρόβλημα συμμαχιών, αρκεί να είναι σαφής ο στόχος και το κέρδος.

Για αυτούς τους λόγους δεν καταλαβαίνω τίποτα απ' όσα γράφουν (γιατί το τι θα κάνουν στην πράξη ας περιμένουμε να δούμε) εκείνα τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ, των «Χιλίων», των συνιστωσών ή της Πλατφόρμας που αποφάσισαν με δημόσιες παρεμβάσεις και κείμενα να τοποθετηθούν απέναντι στο κόμμα και την κυβέρνησή τους ως προς την διαπραγμάτευση και τις πολιτικές εξελίξεις (και για να μην παρεξηγούμαστε το τι γίνεται εσωτερικά στο κάθε κόμμα μπορεί να έχει σημασία, αλλά είναι αυστηρά υπόθεση των μελών του και κανενός άλλου).

Σχολιάζω επειδή όλα αυτά γίνονται δημόσια άρα με έναν τρόπο “ζυμώνουν” το κομματικό σώμα, ζυμώνοντας ευρύτερα την Αριστερά (τουλάχιστον).

Και εξηγούμαι.

1. Για την διαπραγμάτευση. Θα πρέπει να ήταν κάποιος πολιτικά ηλίθιος για να μην είχε καταλάβει ότι όταν ο Πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ (ο οποίος σύμφωνα με το καταστατικό του κόμματος, το οποίο είναι δημοσιευμένο, είναι θεσμός αυτόνομος που εκλέγεται από το Συνέδριο όπως και η ΚΕ) έλεγε διαπραγματεύσεις με την ΕΕ και τους δανειστές, εννοούσε διαπραγματεύσεις και αυτό κάνει. Το τι πετυχαίνει με τις διαπραγματεύσεις και αν οι διαπραγματεύσεις είναι η σωστή τακτική είναι άλλη ιστορία.

Ως μέλη του κόμματος λοιπόν αυτά τα στελέχη διεξήγαγαν τον προεκλογικό αγώνα με στόχο της διαπραγματεύσεις. Αν το λέγαν, αλλά δεν το πίστευαν, τότε απλώς για ένα τόσο σοβαρό θέμα έλεγαν ψέμματα και το ψέμα έχει κοντά ποδάρια. Επίσης η Αριστερή Πλατφόρμα συμμετέχει στην κυβέρνηση των διαπραγματεύσεων. Η πολιτική γραμμή της ρήξης δεν ήταν ποτέ γραμμή του ΣΥΡΙΖΑ. Ήταν και είναι πολιτική γραμμή της ΑΝΤΑΡΣΥΑ-ΜΑΡΣ του ΚΚΕ κλπ. Και για να είμαστε ειλικρινείς, για αυτή την πολιτική γραμμή – των διαπραγματεύσεων –

πήρε ο ΣΥΡΙΖΑ 36%. Επειδή όμως κανείς δεν είναι τόσο ηλίθιος που να μην καταλαβαίνει βασικά πράγματα, προφανώς κάτι άλλο συμβαίνει. Δηλαδή έχει η Αριστερή Πλατφόρμα ουσιαστικά διαφορετική γραμμή από τον Πρόεδρο (ως όργανο), την οποία εδώ και πολύ καιρό διαπραγματεύεται τόσο ως προς τις αρχές της, όσο και ως προς τους φορείς υλοποίησής της (τα πρόσωπα δηλαδή). Άρα έκανε εδώ και καιρό διαπραγματεύσεις εσωκομματικές για την γραμμή (που κατά την γνώμη μου είναι σωστή) “δεν διαπραγματευόμαστε και πρέπει να πάμε ή να ετοιμαστούμε για ρήξη”. Έκανε δηλαδή εσωτερικά στο κόμμα ότι κάνει σήμερα η κυβέρνηση με τους δανειστές. Παράλληλα όμως αυτές οι πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ εγκαλούσαν την εκτός ΣΥΡΙΖΑ Αριστερά (ΚΚΕ και ΑΝΤΑΡΣΥΑ) ως αριστεριστές, απομονωτιστές, σεχταριστές κλπ και προσέβλεπαν στην εκλογική τους εξόντωσή ώστε να ενδυναμωθούν οι θέσεις τους στο κόμμα, το οποίο όμως είχε άλλη γραμμή.

Τώρα που ο κάθε κατεργάρης πάει στον πάγκο του:

- φαίνονται τα αδιέξοδα της πολιτικής γραμμής της διαπραγμάτευσης,
- φαίνονται τα (ανύπαρκτα) όρια ανοχής της ΕΕ
- βγαίνουν οι τενόροι για να καταγγείλουν την υποχώρηση της κυβέρνησης.

Να με συμπαθάτε λοιπόν φίλτατοι της εσωτερικής αντιπολίτευσης του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά αυτό στην πολιτική πιάτσα λέγεται απλά καιροσκοπισμός. Είναι η στάση που πατά σε δυο βάρκες και διαπραγματεύεται διαρκώς βασικές αρχές και τακτικές που είναι ίσως σωτήριες για τον ελληνικό και τους ευρωπαϊκούς λαούς. Η στάση που λέει και στο κόμμα να είμαστε (γιατί πάντα θα παίζεται το παιχνίδι), αλλά και το αριστερό άλλοθι να διατηρούμε γιατί είναι θέμα αρχών, είναι παραπλανητική. Και πάλι να με συμπαθάτε, αλλά αυτό λέγεται στην πιάτσα “συνδικαλισμός”. Ο συνδικαλισμός χρειάζεται στα συνδικάτα. Στην πολιτική αυτό λέγεται καιροσκοπισμός.

2. Το ίδιο φαινόμενο είδαμε και με τον ΠτΔ και τις δημόσιες γκρίνιες γιατί δεν συνήλθαν τα όργανα κλπ, λες και δεν ξέρει κανείς ότι σε ένα κόμμα που ο Πρόεδρός του είναι όργανο μπορεί να παίρνει αποφάσεις και να τις εφαρμόζει. Λες και είναι πρωτόγνωρο ότι ο ΣΥΡΙΖΑ είναι μέρος του αστικού κοινοβουλευτικού συστήματος και ο στόχος του είναι να εξασφαλίσει την συνέχειά του. Το “θα σας ταράξουμε στην νομιμότητα” δεν το ακούσατε φίλτατοι της εσωτερικής αντιπολίτευσης του ΣΥΡΙΖΑ το 2012; Δεν το είδατε να εφαρμόζεται μπροστά στο ραδιομέγαρο της ΕΡΤ; Δεν το είδατε στην απεργία των καθηγητών; Τώρα το ανακαλύψατε, λες και ο Παυλόπουλος ή ο Αβραμόπουλος έπεσαν από τον ουρανό.

Εξαιρετικά είναι λοιπόν τα περισπούδαστα άρθρα που δημοσιεύετε κάνοντας κριτική στο κόμμα και την κυβέρνησή σας και είναι πραγματικά δικό σας πρόβλημα γιατί τα βγάζετε δημόσια. Όντως δίνουν επιχειρήματα και ενισχύουν την γραμμή της ρήξης, αλλά δεν είναι ούτε πρωτότυπα ούτε βοηθούν σε τίποτα παραπάνω. Τα έχει ήδη πει το ΚΚΕ και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ-ΜΑΡΣ. Δεν προσφέρουν τίποτα παραπάνω παρά να αναδείξουν για μια ακόμη φορά πως ο καιροσκοπισμός είναι εγγεγραμμένος στο πολιτικό γονίδιο της εκείνης της Αριστεράς που είναι απόγονος του Φλωράκη και του κόμματος του Κύρκου.

Η καταστροφολογία που διακινείται ότι η υποχώρηση του ΣΥΡΙΖΑ θα βλάψει την Αριστερά και το κίνημα χρειάζεται συγκεκριμένο επιθετικό προσδιορισμό. Ναι, θα βλάψει την Αριστερά της ήττας και της υποταγής. Ναι, θα βλάψει την Αριστερά που αποφάσισε να παίξει το παιχνίδι του κράτους και της εξουσίας με αστικούς όρους όχι σήμερα, αλλά από το '74 και μετά.